<u>2 Corinteni 4:1-5:8. Curaj pentru vremuri grele</u> ! Betel,23.mart.2014

Tema acestui mesaj se află în 4.1 şi 16'' să nu cădem'', iar literal mai înseamnă:''să nu ne pierdem inima''. Pavel ne spune că el nu îşi pierde curajul deşi avea destule motive să o facă dacă ar fi privit doar la necazuri şi greutăţi. Ce-l ajuta însă pe apostol să rămână mereu proaspăt,revigorant, şi optimist? Pavel ştia ce avea **în** Isus Hristos!

O lecţie de învăţat aici este să ne bucurăm de ceea ce avem şi să nu ne plângem de ceea ce nu avem.

I.**<u>În Hristos avem o slujbă, fiecare</u>**. 2 Cor.4:1-6. Cel ce nu are nici o slujbă în Trupul Lui probabil că nici nu este al Lui. Sunteţi de acord? 2 Cor.5:14-21 ne vorbeşte despre slujba lui Pavel. Tu ştii unde vorbeşte în Biblie despre slujba ta, şi ce vorbeşte despre ea? Ţi-ai însuşit materialul? Citeam într-o carte despre copiii nou născuţi: ''nu-ţi privi copilul ca pe o coală albă care aşteaptă creionul tău, ci ca pe o carte scrisă care aşteaptă să o studiezi. Copilul vine cu un hard disc preinstalat.'' Te-ai documentat din Scriptură cu privire la slujba ta? Slujba este un dar – iar darul îl primim de la Domnul. Acest dar ne este dat datorită îndurării Lui, nu-l privi ca pe o povară, nu te plânge de darul tău, ci priveşte-l ca pe o onoare. Dumnezeu îţi face onoarea de a lucra alături de tine. De felul în care priveşti la lucrarea ta va depinde modul în care o vei împlini. O faci cu dragoste sau de silă? Unii consideră slujba lor ca şi pe cea din lume, o fac că nu au încotro, dar dacă ar avea de ales nu ar face-o. Pavel era cu lacrimi de bucurie în ochi când lucra pentru Domnul altfel, nu ar fi avut atâta putere.

Dacă astfel privim slujba noastră (Coloseni 4.17 şi 2 Tim.4.5) atunci :

A.**Nu vom *renunţa* uşor**.v.1 Pavel le mărturiseşte celor din Corint în 2 Cor.1.8 că ajunsese la disperare. În ciuda unei aşa chemări înalte, a darului dat de Domnul, şi Pavel era tot om totuşi. Nimeni nu poate birui de unul singur. Odată un predicator îl sună pe mentorul său şi-i spune că nu mai poate duce povara unei aşa lucrări mari şi că ar renunţa.'' Îngerii de lângă tronul divin sunt geloşi pe tine cu o gelozie sfântă, că ei nu au acest privilegiu de a spune altora despre iubirea Domnului Isus.'' De aceea i s-a spus:''niciodată să nu reunţi !''. Cam la asta se referă şi Pavel aici. *Cel ce nu are nici o slujbă în Trupul Lui Hristos*, va cădea de oboseală, deşi aparent acest lucru este foarte curios. EL este anemic, debusolat, se luptă cu tot felul de ispite, se simte singur, nu este implicat în luptă, nici în rugăciune, nici în post, nici pe teren. Tu ai o slujbă? Slujba este dată prin mila Domnului, prin îndurarea Lui. Domnul Isus nu vrea voluntari, căci ei sunt cei care fac cam ce vor , când vor, şi dacă vor, că e *voluntar*. Domnul *cheamă* ! Ai auzit şi tu chemarea?

B.**Nu ne *înşelăm* singuri, şi nici pe alţii**.v.2-4. . 2 Cor . 2.17. Vestesc prin meşteşugiri ruşinoase şi ascunse, umblă cu vicleşuguri, strică Cuvântul, orbesc. Orbirea aceasta reprezintă o înşelătorie mare care cel mai adesea nu o realizezi decât după ce ai fost înşelat. Când ceva frumos, plăcut la privit şi la gândit ne orbeşte, nu mai vedem adevărata lumină a lucrurilor. Dacă vrei să vezi Evanghelia strălucind, atunci nu mai privi cu nostalgie către ce te orbeşte, îţi ia ochii, ci priveşte spre Cel ce te luminează, te întăreşte. Astăzi oamenilor le este mult mai uşor să creadă minciuni cu privire la orice, începând cu Creaţia, Mântuirea, Biserica, Veşnicia, şi terminând cu ce este mai neînsemnat. Nu vor să vadă adevărul, pentru că adevărul îi sperie, mai bine să nu ştie. Biblia spune:''veţi cunoaşte adevărul şi adevărul vă va elibera''! Oamenii au o maramă pe ochi, spune apostolul în 2 Cor.3:14-16. Satan ţine omenirea în întuneric ca să nu cunoască Evanghelia şi să fie eliberaţi. Efeseni 6.12 şi Coloseni 1.13 ne vorbesc despre lumea întunericului. Foarte trist este că Satan se foloseşte şi de religie ca să îi ţină pe oameni în obscurantism, şi să le câştige sufletele, înşelându-i.

C.**Nu ne *promovăm* pe noi înşine**.v.5,6. Apropos, îţi place să vorbeşti mai mult despre tine, sau mai mult despre Hristos? Sunt aceste cuvinte un pic fanatice? 2Cor.10.12-18. Sunt şi astăzi oameni de felul acesta care exploatează pe alţii, ameninţă,religios vorbind? Da! Pavel era un om smerit, în vorbă şi în faptă.2 Cor.1.9 – nu se încredea în el însuşi.2 Cor.3:1-5 şi 4:5. El căuta mântuirea oamenilor şi creşterea lor. Ce se întâmplă când tu împărtăşeşti Evanghelia celor pierduţi? Lumina începe să lumineze. Pavel compară întoarcerea la Dumnezeu cu Creaţia din Gen 1.3.După cum Pământul era pustiu şi gol tot aşa şi păcătosul este fără formă, fără un scop veşnic, ci doar unul vremelnic, efemer. Dar când Domnul Isus intră în viaţa lui el devine o creaţie nouă. 2 Cor.5.17. De acolo începe Domnul să formeze, să modeleze viaţa omului care se încrede în El şi după o vreme acea persoană ajunge roditoare. ''Să fie Lumină''!

II.Deţinem în noi comoară foarte valoroasă.7-12. Pavel trece de la slava noii creaţii la ceva foarte umil, un vas de pământ. Vasul nu ar avea nici o valoare fără comoara din vas. Cine , sau care este comoara din vasul tău, sau comoara ta este vasul în sine?
Fapte 9.15 - Pavel a fost un vas ales şi pus de-o parte pentru Domnul.El vrea ca toţi să fie ai Lui. Psalm 139.13-16 ne arată că El ne cunoaşte de dinainte de a ne naşte. Există o altă amăgire satanică cum că Dumnezeu nu-i vrea pe toţi, ci doar pe unii, şi atunci ei nu ar avea nici o şansă. Te gândeşti cumva că pe cel ce se duce şi se pune pe genunchi şi se smereşte şi îşi recunoaşte vinovăţia, El îl va respinge? Niciodată!
Noi fără Domnul suntem zero. Orice număr înmulţit cu zero, rezultă zero. Dar dacă lângă zero punem cifra ''1'', atunci se face 10.
Noi avem această valoare în noi. Ce reprezintă această comoară, ce este? Lumina! Dar cine este Lumina: Ioan 8.12 ''Eu sunt lumina lumii''-Isus ! El locuieşte în mine şi vrea ca acest vas slab să-L glorifice. Gloria, puterea nu e de la mine.Fără El aş fi pustiu şi gol.

Hudson Taylor:''toţi marii lucrători ai Lui Dumnezeu au recunoscut că au făcut lucrări atât de mari pentru că Emanuel era cu ei''. Uneori Domnul îngăduie acestui vas să sufere, pentru ca omul şi prin suferinţă să-L laude pe Dumnezeu. Diavolul nu poate pricepe asta şi nici cei ce nu-l au pe Domnul. De ce aşa, îi zice el despre Iov? Nu înţelege!
Lucrarea care nu costă nimic,nu acoperă nimic. Un slujitor zdrobit este un slujitor puternic, orice slujbă ar avea.
Pe ce se pune accentul astăzi pe vas, sau pe valoarea adevărată a vasului?!
Învăţătorii falşi din zilele noastre pun accentul pe trupurile lor, pretind închinare de la alţii, să se plece alţii înaintea lor. De ce? Pentru că ei nu au în inima alor această valoare nemaipomenită. Ei nu vor să se sacrifice pentru alţii ci invers, vor ca alţii să le slujească lor.
Testul adevăratei slujiri nu este (engleză: stars, but scars), adică nu stele, nu mândria umană ,ci rănile primite de dragul Lui Hristos. Isaia 53.5 şi Fapte 16.33, Gal.6.17
Cum să renunţ!? ba dimpotrivă sunt mândru că Domnul M-a luat în echipa Lui, şi voi face tot ce îmi stă cu putinţă să nu-L dezamăgesc.

III.O credinţă puternică.13-18. În Luca 1.20 ni se spune că Zaharia nu a crezut Cuvântul Domnului şi a rămas mut o perioadă. Necredinţa ne închide gura. Dar Pavel, el cum de este atât de încrezător? Trece prin momente atât de grele şi iese din ele şi merge mai departe parcă cu şi mai multă putere! De ce frate Pavel:

A.v.14. El era sigur cine va câştiga victoria finală. Dacă Domnul lui a ieşit biruitor din mormânt de cine să se mai teamă? Moartea este şi astăzi un duşman de temut. În faţa ei se pleacă mulţi. Până ce o persoană nu este pregătită să moară, nu este gata să trăiască aşa cum vrea El.

B.v.15.Pavel voia ca Dumnezeu să fie slăvit prin suferinţele lor. Orice începe cu har, se termină cu glorie! 1Petru 5.10

C.v.16,17.Pavel era sigur că suferinţe lui lucrează pentru el, şi nu împotriva lui. Noi nu cădem de oboseală – spune el plin de încredere. Ce contează dacă omul de afară se trece, atât timp cât omul interior se înoieşte zilnic? Pavel nu vrea să spună cum cred unii că trupul nu contează, pentru că trupul nostru este Templul Duhului Sfânt, ci că trecerea acestui trup nu o putem ţine pe loc. 2 Cor.4.16=2 Cor.3.18.

D.v.18. Pavel a crezut că lumea nevăzută este reală. Biblia descrie acea lume ca fiind ''adevărata lume''. Ni se pare reală această lume doar pentru că o vedem,o pipăim, dar ea este temporară,va trece. Totuşi iubim şi viaţa aceasta, îi mulţumim Domnului pentru Pământ, şi pentru toate frumuseţile lui, dar marturisim că suntem străini şi călători. Cum percepem lumea de dincolo? Prin credinţă! Evrei 11.1,10. Nu nu suntem nebuni, nici sectanţi când vorbim atât de frumos de cealaltă lume, suntem doar creştini, urmaşi ai Lui Hristos, iar El a mers în cer după ce a înviat şi acolo vor merge toţi cei ce-L urmează.